

е могщият скок на неговата жизнерадостна натура. Тое е поет по душа, жаждущ, както сам той казва, „да изпий красотата из всички морета; и буря и тишина, и пана и сжн, и радост и скржб, и ад и рай“ — всичко което живота крие в себе си, всичките тези чувства възсздава той в своите стихотворения; и когато възшебницата ноц започне да тжче на своя стан мисжлта на своята дивна тжкан — Вржхлицки се домогва да познае сжщността на живота.

По природа Вржхлицки е космополит, макар да взема мотиви за своите произведения из чехския живот. Ала не в това се проявява неговото истинско аз. Пристрастието му кжм гржцките и римски класици, кжм романските литератури и кжм еврейския мир оставя дълбоки следи в неговата поезия. За това за да бжде разбрана целата неговата поезия нужно е да се обича яснотата на античните класици. Неговите лирически стихотворения са откровение на негова възтрешен мир. По разнообразие и богатство на фантазията Вржхлицки се приближава кжм обожавания от него Виктор Хюго; по спокойствие и яснота той напсмя Гете. В „Легенда за Св. Прокоп“ той затрогва националния възпрос в нежво сжчетание с религиозното чувство и любовта. Поета умее да извиква възвишеното чувство възв читателя, с величие да изобразява страстите и епически необятните картини.

В своите баллади Вржхлицки застжпва на времето си Неруда; те са написани без шовенизжм в чехски народен дух.

Отражение на еврейската фолософия е проявено в драматическия епос „Бар-Кохб“ и в други стихотворения, а сжщо и в драмата „Равинска Мждрост“. В областа на драмата Вржхлицки сжщо сжздава образци с удивителна сила. Той е написал около тридесет драми, сждржжанието на които е заимствувал от античния свят, из чехския и чужди живот. В „Ноце на Карлщейн“ Вржхлицки дава образец на чехска класическа драма.

Освен 63 тома поетически произведения той е дал и много преводи, обогатил е чехската литература с около десетина тома от чуждите литератури, открил е на своите сжотечественици сжкровищата на романските, германските и славянски литератури. При това той умее да възпроизведе в превод духа на оригинала, негова отенак, даже да запази и размера на оригинала.

Колкото се отнася до формалната страна на неговата поезия — ритжма и размера — не представляват за него трудности. Той владее езика с дивно майсторство. Стихове от чужд език той може да чете направо по чехски. Вржхлицки е дал гражданство на всички възможни размери в чехския език. Него го упрекват в еклектизъм и вербализъм,